

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 15Co/47/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4217221164
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martina Balegová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2019:4217221164.2

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Martiny Balegovej a členov senátu JUDr. Jána Bzdúška a JUDr. Pavla Lukáča, v právnej veci žalobcu: BENCONT COLLECTION a. s., so sídlom Vajnorská 100/A, 831 04 Bratislava, IČO: 47 967 692, zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Veronika Kubriková, PhD., s. r. o., so sídlom Martinčekova 13, 821 01 Bratislava, IČO: 50 361 368, proti žalovanému: S. F., nar. XX. XX. XXXX, bytom XXX XX O. XXX, o zaplatenie 515,05 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Komárno č. k. 13Csp/328/2017 - 92 zo dňa 07. 06. 2018, takto

rozhodol:

Odvolací súd ruší rozsudok Okresného súdu Komárno č. k. 13Csp/328/2017 - 92 zo dňa 07. 06. 2018 a vec v r a c i a súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie žalobu o zaplatenie sumy 515,05 eura s vyčísleným úrokom vo výške 29,63 eura, s vyčísleným úrokom vo výške 310,69 eura, s 19 % úrokom ročne zo sumy 515,05 eura od 08. 06. 2017 do zaplatenia a s 5,25 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 515,05 eura od 08. 06. 2017 do zaplatenia, ako aj s poplatkom vo výške 14,38 eura zamietol (I. výrok) a žalovanému náhradu trov konania nepriznal (II. výrok).

2. Súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozsudku uviedol, že žalobca sa žalobou domáhal od žalovaného zaplatenie sumy 515,05 eura s úrokom vo výške 29,63 eura, s úrokom vo výške 310,69 eura, s 19 % úrokom ročne zo sumy 2 074,58 eura od 08. 06. 2017 do zaplatenia, s 5,25 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 515,05 eura od 08. 06. 2017 do zaplatenia, s poplatkami vo výške 14,38 eura a náhrady trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že 13. 11. 2008 bola medzi jeho právnym predchodcom, A. bankou, a. s. ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom, uzavretá zmluva o úvere č. 9638638908, súčasťou ktorej sú Všeobecné obchodné podmienky a Obchodné podmienky pre úver. Na základe zmluvy bol žalovanému poskytnutý úver vo výške 3 319,39 eura, pričom sa žalovaný zaviazal vrátiť poskytnuté prostriedky v splátkach vo výške podľa zmluvy o úvere. V dobe od uzatvorenia zmluvy žalovaný splatil svoj záväzok len čiastočne, pričom jednotlivé platby a spôsob ich započítania sú uvedené v časti „Zaplatené splátky“ listiny „Aktuálny zostatok“, ktorá je vyhotovená z bankového informačného systému žalobcu. V dôsledku omeškania žalovaného vzniklo veriteľovi v zmysle Obchodných podmienok pre úver právo požadovať predčasné splatenie úveru vrátane príslušenstva. Žalovanému bolo zaslané upozornenie pred zosplatením úveru, v ktorom bol oboznámený s tým, že pohľadávka zo zmluvy je viac ako 3 mesiace po lehote splatnosti. Žalovaný úhradu nerealizoval, a tak A. banka, a. s. pristúpila k zosplateniu úveru výzvou na úhradu dlžnej sumy, následkom čoho sa stal celý úver vrátane príslušenstva predčasne splatným. V súlade s Obchodnými podmienkami vznikla žalovanému povinnosť zaplatiť za poskytnutý úver veriteľovi úrok, pričom v zmluve je dojednaná sadzba vo výške 19 % ročne. Dátum začatia úročenia od 08. 06. 2017 je deň nasledujúci po dni vystavenia listiny Aktuálny stav úveru zo dňa 07. 06. 2017, v ktorej je špecifikovaná pohľadávka vrátane vyčíslených úrokov. Poplatky vo výške 14,38 eura vyplývajú zo Sadzobníka poplatkov.

Súd prvej inštancie vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania podľa § 297 písm. b/ CSP, podľa ktorého pojednávanie v spotrebiteľských sporoch nie je potrebné nariadiť, ak ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1 000 eur. Žalovaný výzvu súdu z 10. 05. 2018 aby sa vyjadril k žalobe, ponechal bez povšimnutia.

Súd prvej inštancie ďalej uviedol, že napriek tomu, že úverová zmluva je absolútnym obchodno-závazkovým vzťahom v zmysle Obchodného zákonníka (§ 261 ods. 6 písm. d/ a § 497 a nasl. Obchodného zákonníka), v danom prípade ide o právny vzťah zmluvných strán na základe spotrebiteľskej zmluvy, pri uzatváraní ktorej bol žalovaný v postavení spotrebiteľa, keďže z činnosti súdu je známe, že postupca má v predmete svojej činnosti aj poskytovanie úverov. Súd teda vzťah strán sporu posudzoval ako záväzok zo spotrebiteľskej zmluvy podľa § 2 písm. a/, b/ zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, § 3 ods. 1 až 3 citovaného zákona o spotrebiteľských úveroch, § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka vzhľadom na prechodné ustanovenia (§ 879I/, § 879m/ Občianskeho zákonníka), § 497 a nasl. Obchodného zákonníka.

Súd prvej inštancie uviedol, že hodnotil vec s prihliadnutím na žalobný petít a na žalobou vymedzené rozhodujúce skutočnosti, z existencie ktorých žalobca, zastúpený advokátskou kanceláriou, vyvodzoval opodstatnenosť svojej pohľadávky a mal preukázať, že medzi postupcom ako veriteľom a žalovaným bola dňa 13. 11. 2008 uzavretá zmluva o úvere č. 9638638908, na základe ktorej postupca poskytol žalovanému ako dlžníkovi úver vo výške 100 000,- Sk, ktorý sa žalovaný zaviazal splatiť 70 mesačnými splátkami po 2 473,- Sk, splatnými v 13. deň kalendárneho mesiaca, pričom termín splatnosti 1. splátky bol 13. 12. 2008 a konečná splatnosť úveru bola určená na 13. 09. 2014, pri úrokovej sadzbe vo výške 19 %, pri RPMN 20,74 % a priemernej RPMN vo výške 18,64 %, so základným súborom poistenia pri celkovej výške nákladov 66 101,52 Sk (2 194,17 eura).

Ďalej uviedol, že z aktuálneho stavu úveru vyplýva, že veriteľ žalovaného z úhrad žalovaného započítal na istinu úveru sumu 2 804,34 eura, na poplatky sumu 543,75 eura a na úrok sumu 2 351,49 eura, keď žalovaný v období od 13. 12. 2008 do 09. 09. 2014 vrátane plnil úhrnom sumu 5 699,58 eura. Pritom náklady úveru čerpaného vo výške 3 319,39 eura (100 000,- Sk) mali byť podľa zmluvy len vo výške 2 194,17 eura (66 101,52 Sk), teda žalovaný mal do 13. 09. 2014 uhradiť úhrnom sumu 5 513,55 eura, pričom žalovaný do 09. 09. 2014 vrátane uhradil sumu 5 699,58 eura, teda žalovaný čerpaný úver svojimi platbami nielenže uhradil veriteľovi, ale čerpaný úver aj preplatil.

Súd prvej inštancie mal za to, že veriteľovi žalovaného nevznikol nárok ani na poistné, nakoľko poistenie, tak ako bolo v predmetnej úverovej zmluve „dojednané“, nezodpovedá ustanoveniam § 788 a nasl. Občianskeho zákonníka o poistných zmluvách. Žalobca netvrdil, že aj v danom prípade došlo k poisteniu, nepredložil žiaden iný doklad preukazujúci nielen vznik, ale ani rozsah a podmienky akéhokoľvek poistenia žalovaného a vôbec nepreukázal existenciu poistenia. Z uvedeného dôvodu veriteľovi žalovaného nevznikol nárok na poistné.

Z dôvodu, že v zmluve z 13. 11. 2008 nie sú uvedené žiadne poplatky, s poukazom na § 4 ods. 4 zákona č. 258/2001 Z. z. v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, veriteľ od spotrebiteľa nemohol požadovať žiadne poplatky. Z aktuálneho stavu úveru však vyplýva, že veriteľ žalovaného z úhrad žalovaného započítal na v zmluve neuvedené poplatky sumu 543,75 eura. Podľa textu zmluvy, táto nemá ani žiadne prílohy. Prílohou úverovej zmluvy nie sú ani VOP žalobcu, ani Obchodné podmienky pre úver, či Sadzobník poplatkov, pričom tieto nie sú ani opatrené podpismi zmluvných strán, preto nemôžu tvoriť zmluvnú dokumentáciu vzťahu strán sporu (bod 40. - 45. rozsudku Súdneho dvora Európskej únie vo veci C-42/15 z 09. 11. 2016 dostupný na www.curia.europa.eu).

Keďže úver čerpaný žalovaným bol žalovaným v lehote splatnosti nielenže uhradený, ale aj preplatený, súd prvej inštancie žalobu ako nedôvodnú v celom rozsahu zamietol, najmä keď žalobca nepreukázal existenciu dlhu žalovaného tak, ako je vymedzený skutočnosťami uvedenými v žalobe. S poukazom na § 559 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka dlh žalovaného splnením v lehote splatnosti zanikol, preto žalobcovi nevznikol nárok ani na istinu, či úrok, či v zmluve neupravené poplatky a ani na úrok z omeškania, keď žalobca netvrdil existenciu omeškania žalovaného odôvodňujúcu nárok žalobcu na žalované príslušenstvo podľa § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka v podobe úroku z omeškania od 08. 06. 2017.

S poukazom na § 262 ods. 1 CSP súd prvej inštancie rozhodol o náhrade trov konania podľa § 255 ods. 1 CSP tak, že v konaní procesne úspešnému žalovanému náhradu trov konania nepriznal, keď zo spisu nevyplyva, že by mu trovy konania vznikli.

3. Rozsudok súdu prvej inštancie napadol v celom rozsahu včas podaným odvolaním žalobca, ktorý argumentoval tým, že pre vydanie rozhodnutia neboli splnené procesné podmienky s poukazom na §

365 ods. 1 písm. a), b), d), e), f), g) a h) CSP. V odvolaní namietal predovšetkým tú skutočnosť, že nemal možnosť sa procesne v konaní brániť, keď mu súd svojím postupom znemožnil účasť na konaní bez toho, aby ho oboznámil s výsledkom posúdenia prejudiciálnej otázky o neuzatvorení zmluvy o úvere a žalobu zamietol. Súd nevyzval žalobcu na vyjadrenie k otázke uzatvárania zmluvy o úvere postupom podľa § 129 CSP a § 157 CSP a nevytýčil ani termín predbežného prejednávania sporu podľa § 168 CSP, ktorého účelom je zabrániť inštitútu tzv. prekvapivých rozsudkov, akým napadnuté rozhodnutie nesporne je. Nevytýčil ani termín pojednávania podľa § 177 ods. 1 CSP, čím odňal žalobcovi možnosť konať pred súdom. Jedinou možnou procesnou obranou žalobcu je preto právo podať odvolanie.

Žalobca nesúhlasí s tvrdením súdu, že pohľadávka zanikla splnením s tým, že súd sa nijakým spôsobom nevysporiadal so skutočnosťou, že žalovaný bol neustále v omeškaní, pričom poskytnutý úver nesplácal riadne a včas, nijakým spôsobom nevyhodnotil, že žalobca má nárok na zmluvné a sankčné úroky z jednotlivých splátok neuhradených riadne a včas, ako aj nárok na zaplatenie zmluvných a sankčných úrokov z nesplatenej istiny po vyhlásení predčasnej splatnosti, a to aj napriek tomu, že žalobca si tieto nároky uplatňoval. Zároveň poukázal na rozhodnutie Súdneho dvora zo dňa 09. 11. 2016 vo veci C-42/15.

Žalobca ďalej poukázal na skutočnosť, že Obchodné podmienky, Všeobecné obchodné podmienky, ako aj Sadzobník poplatkov upravujú vo svojich ustanoveniach spôsob aj výšku sankcií za omeškanie so splnením zmluvnej povinnosti. Rovnako poukázal na to, že Obchodné podmienky boli predtlačené priamo na rube zmluvy, teda neboli len pevne spojené so zmluvou, ale tvorili jej neoddeliteľnú súčasť. Žalobca má za to, že rozhodnutie je vo svojom odôvodnení nepreskúmateľné a žiada, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, alternatívne, aby žalobe vyhovel.

4. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie, ako aj postup súdu, ktorý mu predchádzal v medziach odvolania podaného žalobcom (§ 379 CSP, § 380 CSP) a po preskúmaní napadnutého rozhodnutia zistil, že napadnutý rozsudok je potrebné zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Rozhodol tak bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP).

5. Z obsahu spisu odvolací súd zistil, že žalobca sa podanou žalobou domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 515,05 eura s vyčísleným úrokom vo výške 29,63 eura, s vyčísleným úrokom vo výške 310,69 eura, s 19 % úrokom ročne zo sumy 515,05 eura od 08. 06. 2017 do zaplatenia a s 5,25 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 515,05 eura od 08. 06. 2017 do zaplatenia, poplatkom vo výške 14,38 eura a náhrady trov konania. Súd prvej inštancie doručil žalovanému žalobu spolu s prílohami a vyzval ho, aby sa k nej v lehote 15 dní vyjadril a v prípade, že uplatnený nárok v celom rozsahu neuznáva, aby uviedol podstatné a rozhodujúce skutočnosti na svoju obranu, pripojil listiny, na ktoré sa odvoláva a označil dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Žalovaný však na výzvu súdu nereagoval. Súd prvej inštancie následne oznámil termín verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli a webovej stránke súdu a bez nariadenia pojednávania napadnutým rozsudkom žalobu zamietol.

6. Podľa § 149 CSP, prostriedkami procesného útoku a prostriedkami procesnej obrany sú najmä skutkové tvrdenia, popretie skutkových tvrdení protistrany, návrhy na vykonanie dôkazov, námietky k návrhom protistrany na vykonanie dôkazov a hmotnoprávne námietky.

7. Podľa § 150 ods. 1 CSP, strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu.

8. Podľa § 151 ods. 1 CSP, skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

9. Podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva, v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom.

10. Podľa § 391 ods. 1 CSP, ak odvolací súd zruší rozhodnutie, môže podľa povahy veci vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, prerušiť konanie, schváliť zmier, zastaviť konanie alebo postúpiť vec orgánu, do ktorého právomoci vec patrí.

11. Citované ustanovenie § 389 ods. 1 písm. b) CSP zakladá dôvodnosť odvolania a povinnosť odvolacieho súdu zrušiť napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie v tých prípadoch, v ktorých miera porušenia procesných práv strany nadobudla intenzitu porušenia jej práva na spravodlivý proces. Pod porušením práva na spravodlivý proces v zmysle tohto ustanovenia treba rozumieť nesprávny procesný postup súdu spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení, ktoré sa vymyká nielen zákonnému, ale aj ústavnému procesnoprávnemu rámcu, a ktoré tak zároveň znamená aj porušenie ústavne zaručených práv spojených s uplatnením súdnej ochrany práva. Ide napr. o právo na verejné prejednanie veci za prítomnosti strany sporu, právo vyjadriť sa ku všetkým vykonávaným dôkazom, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, na predvídateľnosť rozhodnutia, na zachovanie rovnosti strán v konaní, na relevantné konanie súdu spojené so zákazom svojvoľného postupu a na rozhodnutie o riadne uplatnenom nároku spojené so zákazom odmietnutia spravodlivosti. Súčasťou práva na súdnu ochranu a na spravodlivý proces je nepochybne aj právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia ako záruka toho, že výkon spravodlivosti nie je arbitrárny. Právo na dostatočné odôvodnenie súdneho rozhodnutia je jednou zo súčastí základného práva na spravodlivý proces, zaručeného v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Toto právo je podľa judikatúry Ústavného súdu SR implikované aj v čl. 46 ods. 1 Ústavy SR. Povinnosťou súdov ako štátnych orgánov je dbať o to, aby ústavné práva subjektov zúčastnených na konaní boli riadne dodržiavané. Účastník má právo na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu (IV. ÚS 115/03). Odôvodnenie je tou časťou rozsudku, v ktorej súd vysvetľuje, akým spôsobom a z akých dôvodov dospel ku konkrétnemu rozhodnutiu. Preto aj § 220 ods. 2 veta druhá a tretia CSP stanovuje konkrétne zákonné požiadavky na obsah odôvodnenia rozsudku tak, aby z neho bola zrejmá jeho opodstatnenosť, zákonnosť a spravodlivosť. Dostatočné odôvodnenie je nevyhnutné aj z pohľadu práva neúspešnej strany namietat konkrétne skutkové alebo právne závery súdu pri uplatňovaní prípadných opravných prostriedkov. Kým vo výroku rozsudku súd vyslovuje ako rozhodol, z odôvodnenia musí vyplývať, prečo tak rozhodol. Pri odôvodňovaní rozsudku je nevyhnutné vyhnúť sa tomu, aby text odôvodnenia bol popisný a formálny a naopak dôsledne dbať o to, aby obsahoval jasné a logické argumenty, ktoré sú konzistentné a navzájom si neodporujú.

12. Podľa názoru odvolacieho súdu sa súd prvej inštancie týmito atribútmi dôsledne neriadil. Ako vyplýva z odôvodnenia napadnutého rozsudku, k zamietnutiu žaloby došlo z dôvodu, že súd prvej inštancie z aktuálneho stavu úveru zistil, že veriteľ z úhrad žalovaného započítal na istinu úveru sumu 2 804,34 eura, na poplatky sumu 543,75 eura a na úrok sumu 2 351,49 eura, keď žalovaný v období od 13. 12. 2008 do 09. 09. 2014 vrátane plnil úhrnom sumu 5 699,58 eura. Prítom náklady úveru čerpaného vo výške 3 319,39 eura (100 000,- Sk) mali byť podľa zmluvy len vo výške 2 194,17 eura (66 101,52 Sk), teda podľa názoru súdu prvej inštancie žalovaný mal do 13. 09. 2014 uhradiť úhrnom sumu 5 513,55 eura, pričom do 09. 09. 2014 vrátane uhradil sumu vo výške 5 699,58 eura a čerpaný úver svojimi platbami nielenže uhradil veriteľovi, ale ho aj preplatil. Ako však vyplýva z podanej žaloby, jej predmetom boli okrem zostatku žalovanej istiny aj zmluvné a sankčné úroky, s ktorými sa súd prvej inštancie náležite nevysporiadal, v dôsledku čoho je rozhodnutie súdu prvej inštancie v tejto časti nepreskúmateľné. Pokiaľ aj žalovaný uhradil právnomu predchodcovi žalobcu celkom 5 699,58 eura, automaticky to neznamená, že uspokojil celú úverovú pohľadávku vrátane jej príslušenstva. V tejto súvislosti žalovaný na svoju obranu neuviedol žiadnu skutočnosť, z ktorej by takýto záver bolo možné vyvodit', hoci na vyjadrenie k žalobe a jej prílohám bol súdom prvej inštancie riadne vyzvaný. Za daných skutkových okolností bol procesný postup súdu prvej inštancie, ktorý zamietol žalobu bez nariadenia pojednávania podľa § 297 písm. b) CSP, zjavne nesprávny a mal za následok porušenie práv žalobcu uskutočňovať jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. V posudzovanej spotrebiteľskej veci, kde hodnota sporu bez príslušenstva nepresiahla 1 000 eur, totiž žalovaný skutkové tvrdenia žalobcu preukázané predloženými listinnými dôkazmi nijako nepoprel, v dôsledku čoho ich súd prvej inštancie mal považovať za nesporné (§ 151 ods. 1 CSP). Uvedené by neplatilo iba výnimočne, ak by existovala dôvodná pochybnosť o pravdivosti nesporných skutkových tvrdení (§ 186 ods. 2 CSP). Zo strany súdu je prípustný určitý korektív v zmysle koncepcie materiálneho civilného procesu (zásada spravodlivej a účinnej ochrany práv zakotvená v čl. 2 CSP a zákaz zneužitia práva zakotvený v čl. 5 CSP). K zamietnutiu žaloby by teda za daného skutkového stavu mohol súd prvej inštancie pristúpiť jedine vtedy, ak by dôvodná pochybnosť o pravdivosti nesporných skutkových tvrdení existovala, táto však z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia nijako nevyplýva.

13. V kontexte vyššie uvedených skutočností odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil podľa § 389 ods. 1 písm. b/ CSP a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (§ 391 ods. 1 CSP). Ak by totiž odvolací súd sám vo veci meritórne rozhodol, pripravil by tým v odvolacom konaní neúspešnú sporovú stranu o právo podať opravný prostriedok (teda o právo na riadny dvojinštančný proces), ktoré je jedným z dielčích práv na spravodlivý súdny proces.

14. Úlohou súdu prvej inštancie bude v naznačenom smere opätovne vo veci rozhodnúť, presvedčivo sa vysporiadať s podstatnými skutkovými a právnymi tvrdeniami sporových strán a vec právne posúdiť tak, aby bolo z jeho rozhodnutia zrejmé, ako k výroku došiel a akými úvahami sa pri rozhodovaní riadil.

15. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon v § 420 až § 423 CSP pripúšťa. Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. To neplatí, ak je dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa; ak je dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa; ak je dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).